

tionsskatten og den Skat, der senere kommer til Forhandling, meget kraftigt i Agitationen. Ærede Medlemmer vil saaledes huske, hvorledes en stor Del af Valgkampagnen i 1924 drejede sig om disse Love. Man har lagt Restaurationsskatten og Chokoladeskatten stærkt for Had i Befolkningen. Man vil ogsaa huske, at de to Partier hævdede, at der snarest mulig skulde finde en samlet Revision af hele vort Skattesystem Sted.

Nu har den nuværende Regering siddet i 2 Aar, og Skatteplanerne er gemt hen i en Kommission. Regeringen sidder paa det finansielle Grundlag, som man før Valget kritiserede paa det heftigste. Det Grundlag, som man kritiserede, da man var i Opposition, sætter man sig nu ganske stille hen og regerer videre paa. Det synes ikke, at Regeringen har nogen Hast med at faa afskaffet disse udemokratiske Love. Forlængst har den nuværende Regering slugt de Luksusskattelove, man fik i 1922 lige med Undtagelse af Svedskerne, dem kunde man ikke fordøje, og Svedskeloven har man altsaa ikke forlænget. Den høje Regering er endda gaaet med til ved Valuta- loven ekstra at give os 20 Millioner mere i Luksusskat.

Det foreliggende Forslag bevirker, at man kan gennemskue den høje Regerings uholdbare Skattepolitik. Man kritiserer, saalænge man er i Opposition for senere at sætte sig til Rette paa og regere paa de opnaaede Resultater. Man forlænger Lovene, naar de udløber, og de Skatteplaner, man havde bebudet, gemmer man omhyggeligt hen i en Kommission. Det er altsaa gaaet akkurat, som Venstre forudsagde. Det er gaaet akkurat, som det i sin Tid gik med Forlystelsesskatten. Da blev der fra radikal Side agiteret kraftigt mod denne kultur- fjendtlige Skat, men da de Herrer kom til Magten, fordoblede de den. Jeg antager dog ikke, at den socialdemokratiske Regering tænker paa at fordoble Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, men man beholder i alt Fald disse Skatter.

Man har nu i 2 Aar regeret videre paa det Neergaardske finansielle Grundlag. Og nu kan vi vel vente til næste Aar at se, at Skattekommissionen faar travlt og kommer med en hel Række Skattereformer. Vi vil da rimeligvis faa saa mange Reformforslag forelagt heri Folketinget sidst paa Samlingen, at man ikke kan naa at faa dem gennemført hverken i den Samling eller i den sidste Samling i Valgperioden. Saa har det socialdemokratiske Parti klaret denne fireaarige Periode, den højtærede Finansminister har klaret disse fire Aar som Finansminister, og saa kan man

gaa ud til Valgene og agitere videre mod disse Skattelove, som man har siddet og regeret med. Det er sikkert den Hensigt, man har med disse Love. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale, at man gennemfører den Forlængelse, der her er foreslaaet.

Korsgaard: Jeg er enig med den højtærede Finansminister i, at den Indtægt, som Kaféskatten og Chokolade- og Sukkervareskatten antages at ville give, kan Staten ikke undvære for Øjeblikket, og Spørgsmaalet vil da være, om der var en anden og bedre Vej, ad hvilken man kunde faa disse Skatter ind. Vi ved jo fra tidligere Debatter her i Salen — det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) var ogsaa inde paa det —, at man ofte fra de nuværende Regeringspartiers Side har beklaget sig over, at man under den Neergaardske Regering i alt for høj Grad kom ind paa indirekte Afgifter, og vi ved ogsaa, at det nuværende Regeringsparti i sin Tid var mod de to Skatter, der i Dag foreligger til Behandling. Men selv om vi nu altsaa ved det, følger deraf jo ikke, at vi ikke skulde have Pengene, men Spørgsmaalet maatte da blive, hvorledes vi paa anden Maade skulde faa disse Penge.

Efter den Argumentation, som Regeringspartierne i sin Tid anvendte, maatte man have gaaet ud fra, at de, værende ved Magten, vilde vise, hvilke Veje de vilde gaa for at faa disse Skatter afløst. Deraf behøvede jo ikke at følge, at de kunde gennemføre disse Veje, men man skulde dog have antaget, at de gennem en Vedtagelse her i Folketinget vilde have vist, hvad Veje de da vilde gaa for at faa de Penge ind, der saa sandelig, den Gang Lovene blev vedtaget, var lige saa nødvendige, som de er det i Dag. Vi har i denne Samling haft til Behandling — det havde vi for øvrigt ogsaa i sidste Samling — Lovforslag om Ændringer i den direkte Beskatning, og ingen kan jo være i Tvivl om, at det, man den Gang fra de nuværende Regeringspartiers Side slog paa, var, at den direkte Beskatning var kommet for langt ned, og den indirekte for højt op. Men da det nu faldt i Finansministerens Lod at fremsætte Forslag om de direkte Skatters Revision, viste det sig rent faktisk, at han, staaende med Ansvar som Minister, ikke turde gaa højere end efter den Lov, der blev gennemført under Ministeriet Neergaard. Jeg maa hævde, at det turde Finansministeren ikke, for havde han turdet det, saa havde han saamaend nok fremsat Forslag om det, og der krævedes jo endda ikke saa forfærdelig meget Mod til at fremsætte Forslag om en